A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2025. február 12.*

„Közszolgálat – Az EKSZ személyi állománya – Díjazás – Családi támogatások – Iskoláztatási támogatás – A személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke – Óvodai és iskoláztatási költségek megtérítése iránti kérelem – Elutasító határozat”

A T-17/24. sz. ügyben,

UL és a mellékletben megnevezett többi felperes[1] (képviselik őket: A. Guillerme, T. Bontinck és F. Patuelli ügyvédek)

felperesek

az **Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)** (képviselik: R. Coesme, S. Falek és T. Payan, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (tizedik tanács),

tagjai: O. Porchia elnök, M. Jaeger és L. Madise (előadó) bírák,

hivatalvezető: H. Eriksson tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. október 15-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet[2]

1 Az EUMSZ 270. cikken alapuló keresetükkel a felperesek, UL és a mellékletben megnevezett hat másik természetes személy egyrészt az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) a 2023. február 15-i, március 23-i, április 27-i, május 2-i, 5-i és 8-i elektronikus levelekben foglalt azon határozatainak (a továbbiakban: megtámadott határozatok) megsemmisítését kérik, amelyeket az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) VII. melléklete

* Az eljárás nyelve: francia.

[1] A többi felperes felsorolását csak a feleknek és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 55. cikkében említett címzetteknek kézbesített változat melléklete tartalmazza.

[2] A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

3. cikkének (2) bekezdése szerinti, ötévesnél fiatalabb eltartott gyermekek után járó támogatás (a továbbiakban: „A” támogatás) összegére vonatkozó kérelmeikre válaszul küldtek nekik, másrészt pedig ötévesnél fiatalabb gyermekeik után a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében előírtaknak megfelelően és a helyzetüket jellemző kivételes körülmények figyelembevételével kiszámított összegű támogatásra való jogosultságuk elismerését.

A jogvita előzményei

2 A felperesek az EKSZ-nek az Egyesült Államokban és az Egyesült Királyságban szolgálatot teljesítő tisztviselői és alkalmazottai. A felperesek az „A” támogatás összege iránti kérelmet nyújtottak be, amelyre ötévesnél fiatalabb gyermekeik után tarthattak igényt. A megtámadott határozatokban az EKSZ válaszolt ezekre a kérelmekre.

3 A felperesek a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtottak be, lényegében azt állítva, hogy az „A” támogatást a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében előírt módon kell kiszámítani. E panaszokat a 2023. szeptember 29-i határozatokkal elutasították.

4 A panaszokat elutasító határozatokban az EKSZ többek között kifejtette, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak számára olyan különleges rendszert hoz létre, amely kizárólag a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében a legalább ötéves eltartott gyermekek után járó iskoláztatási támogatás összegére (a továbbiakban: „B” támogatás), nem pedig az „A” támogatás összegére vonatkozik. Így az EKSZ szerint az olyan tisztviselők és alkalmazottak esetében, akiknek gyermekei ötévesnél fiatalabbak, az intézmények jogilag csak a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek mellett kötelesek az „A” támogatás folyósítására.

5 A panaszokat elutasító határozatok pontosítják, hogy az EKSZ intézményi autonómiájával élve mindazonáltal úgy határozott, hogy „analógia útján” alkalmazza a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét azokra a harmadik országokban szolgálatot teljesítő tisztviselőkre és alkalmazottakra, akiknek gyermekei három és öt év közöttiek. Így e „rendkívül nagyvonalúnak” minősített megközelítés szerint az érintett tisztviselők és alkalmazottak az „A” juttatáson felül az EKSZ által „intézményi kiegészítő térítésként” megjelölt előnyben (a továbbiakban: intézményi kiegészítés) részesülnek. Ennek alapján a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak jogosultak a három és öt év közötti gyermekeik nevelésével kapcsolatban felmerült költségek megtérítésére, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének „szellemében” meghatározott felső határig, az EKSZ által az „EU Delegations’ Guide – Education allowances” című belső dokumentumban (a továbbiakban: delegációs útmutató) előírt szabályok szerint.

6 Az EKSZ a panaszokat elutasító határozatokban arra hivatkozik, hogy ily módon lehetővé tette tisztviselői és alkalmazottai számára, hogy a személyzeti szabályzat szigorú alkalmazása által előírtakon túlmenő előnyben részesüljenek. Mindazonáltal kifejti, hogy széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározását illetően, hogy milyen módon használja fel a nem kötelező kiadásokra szánt költségvetési keretet. Az EKSZ következésképpen úgy véli, hogy e széles mérlegelési mozgástérre tekintettel szabadon dönthetett úgy, hogy az intézményi kiegészítés felső határának meghatározása érdekében csak részben alkalmazza a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét.

A felek kérelmei

7 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatokat;

– ismerje el azon jogosultságukat, hogy ötévesnél fiatalabb gyermekeik után „A” támogatásban részesüljenek a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében előírt módon kiszámított összeg erejéig, és figyelembe véve az őket érintő rendkívüli körülményeket;

– az EKSZ-t kötelezze a költségek viselésére.

8 Az EKSZ lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A megsemmisítés iránti kérelemről

[*omissis*]

Az első jogalapról

10 Első jogalapjukkal a felperesek az EKSZ által alkalmazott azon értelmezést vitatják, amely szerint az „A” támogatás nem tartozik a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének hatálya alá.

[*omissis*]

15 A személyzeti szabályzat VII. melléklete meghatározza a díjazásra és a költségtérítésre vonatkozó szabályokat. E melléklet 1. szakaszának 1–3. cikke a családi támogatásokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

16 A személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének a jogvitára alkalmazandó változata a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az általános végrehajtási rendelkezésekben megállapított feltételekre is figyelemmel, a tisztviselő a neki felszámított tényleges iskoláztatási költségeknek megfelelő iskoláztatási támogatásban részesül legfeljebb havi 311,65 [euró] összegben az e melléklet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti minden, legalább ötéves eltartott gyermek után, aki rendszeres nappali tagozatos általános vagy középiskolai képzésben vesz részt egy tandíjköteles intézményben vagy egy felsőoktatási intézményben. […]

(2) Az e melléklet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti minden eltartott gyermek után, aki ötévesnél fiatalabb vagy még nem vesz részt rendszeres nappali tagozatos általános vagy középiskolai képzésben, e támogatás összegét havi 112,21 [euróban] rögzítik.”

[*omissis*]

19 A személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke értelmében:

„A tisztviselő a kinevezésre jogosult hatóság által meghatározott feltételek alapján a ténylegesen felmerült iskoláztatási költségek fedezésére iskoláztatási támogatásban részesül, amelyet az igazoló okmányok bemutatása ellenében folyósítanak. A kinevezésre jogosult hatóság által rendkívülinek minősített esetek kivételével e támogatás nem haladhatja meg a legmagasabb iskoláztatási támogatás kétszeres összegének háromszorosát.”

[*omissis*]

21 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem azt a kontextust is figyelembe kell venni, amelybe illeszkedik, valamint azon jogi aktus céljait is, amelynek az a részét képezi. Az uniós jogi rendelkezés keletkezése szintén felfedhet az értelmezése szempontjából releváns tényezőket (lásd: 2020. június 25-i A és társai [Aalteri és nevelei szélerőművek] ítélet, C-24/19, EU:C:2020:503, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Emlékeztetni kell arra is, hogy az uniós jog pénzbeli ellátásokra jogosító rendelkezéseit szigorúan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2017. július 18-i Bizottság kontra RN ítélet, T-695/16 P, nem tették közzé, EU:T:2017:520, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegét illetően e rendelkezés pontosítja, hogy az abban szereplő támogatás az „iskoláztatási költségek” fedezésére szolgál, hogy azt „igazoló okmányok bemutatása alapján” folyósítják, és hogy kivételes esetektől eltekintve ez a támogatás nem haladhat meg egy bizonyos felső határt. Így magából a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének szövegéből az következik, hogy e rendelkezés nem alkalmazható az „A” támogatásra, mivel az átalánytámogatás, amelynek összege az összes kedvezményezett számára rögzített, és nem függ a gyermekeik nevelésével kapcsolatban ez utóbbiaknál felmerült költségektől. Következésképpen, amikor a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke „az iskoláztatási támogatás kétszeres összegének háromszorosát kitevő felső határt” említ, szükségszerűen a „B” támogatásra utal, amely az e támogatás kedvezményezettjeinél felmerült iskoláztatási költségeket a havi felső határ erejéig fedezi.

24 Az általuk adott értelmezésük alátámasztása érdekében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdésében említett átalányösszeg képezi „a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke értelmében vett »felső határt«”. Ez az értelmezés azonban nem egyeztethető össze e rendelkezések szövegével. E fogalmaknak az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentésére tekintettel ugyanis az „összeg” kifejezés, amely itt pontosan meghatározott pénzösszegre utal, nem tekinthető úgy, mint amely a felső korlátra utaló „felső határ” kifejezés szinonimája, vagy azzal egyenértékű, mivel egy maximális értéket nem lehet túllépni.

25 A felperesek ezenkívül azt állítják, hogy az „iskoláztatási költségek” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja a bölcsőde és az óvoda költségeit is. Mindazonáltal ez az érv, amely kizárólag az „iskoláztatási költségek” fogalmára vonatkozik, semmi esetre sem alkalmas azon elemzés megcáfolására, amely szerint a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke, amely a

tényleges iskoláztatási költségeknek az igazoló dokumentumok bemutatása alapján és egy olyan felső határig történő megtérítésére vonatkozik, amelyet csak kivételes esetekben lehet túllépni, nem vonatkozhat az átalányösszeg alapján folyósított „A” támogatásra.

26 A fentiekből következik, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikke szövegének elemzése azon értelmezés mellett szól, amely szerint kizárólag a „B” támogatás tartozik e rendelkezés hatálya alá.

27 A rendszertani értelmezést illetően a felperesek kifejtik, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 3. cikkével összefüggésben kell elemezni. E tekintetben a felperesek rámutatnak, hogy a 2017. december 14-i Trautmann kontra EKSZ ítéletben (T-611/16, nem tették közzé, EU:T:2017:917, 53. pont) a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők tekintetében a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 3. cikkétől eltérő különös rendelkezéseket tartalmaz.

28 A Törvényszék megállapítja, hogy azon szövegkörnyezet elemzése során, amelybe a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke illeszkedik, figyelembe kell venni a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 3. cikkét, mivel az előbbi rendelkezés a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak tekintetében olyan szabályokat vezet be, amelyek részben eltérnek az utóbbi rendelkezésben előírtaktól. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke úgy rendelkezik, hogy a tisztviselő „a ténylegesen felmerült iskoláztatási költségek fedezésére iskoláztatási támogatásban” részesül. E rendelkezés szövege tehát átveszi a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikke (1) bekezdésének szövegét, amely előírja, hogy „a tisztviselő a neki felszámított tényleges iskoláztatási költségeknek megfelelő iskoláztatási támogatásban részesül”. Az a tény, hogy az uniós jogalkotó hasonló kifejezéseket használ a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében és a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében említett támogatás megjelölésére, megerősíti azt az értelmezést, amely szerint ez utóbbi rendelkezés csak a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (1) bekezdésében említett támogatásra, vagyis a „B” támogatásra alkalmazandó. Ezzel szemben a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdése, amely az „A” támogatásra vonatkozik, megfogalmazását tekintve eltér mind az ugyanezen cikk (1) bekezdésében, mind a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében alkalmazott kifejezésektől. A személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdése ugyanis „támogatásra” hivatkozik, amelyet egyébként nem minősít kifejezetten „iskoláztatási támogatásnak”, és előírja, hogy e támogatást havi átalányösszeg alapján kell kifizetni. E támogatás átalányalapon történő folyósítása azt jelenti, hogy az említett támogatás – a „B” támogatással ellentétben – nem az érintett tisztviselő vagy alkalmazott által a gyermeke nevelésével kapcsolatban ténylegesen viselt költségek fedezésére szolgál.

29 A személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének keletkezését illetően a felperesek kifejtik, hogy e mellékletet az Európai Közösségek harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőire vonatkozó különleges és kivételes rendelkezések megállapításáról szóló, 1987. október 5-i 3019/87/Euratom, ESZAK, EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 286., 3. o.) hozta létre. A felperesek rámutatnak, hogy ebben az időpontban a személyzeti szabályzat csak „B” támogatás folyósítását írta elő. Az „A” támogatásra vonatkozó rendelkezéseket ugyanis a személyzeti szabályzat, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2004. L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.; helyesbítések: HL 2007. L 248., 26. o.; HL 2012. L 130., 24. o.; HL 2016. L 289., 21. o.) vezette be a személyzeti szabályzatba. A felperesek hangsúlyozzák,

hogy e szöveg nem vette át az „iskoláztatási támogatás” kifejezést, amely eredetileg szerepelt a személyzeti szabályzat, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló (COM(2002) 213 végleges) javaslatban. Ebből a felperesek azt a következtetést vonják le, hogy az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy nem tesz különbséget az „iskoláztatási támogatás” és az „óvodai támogatás” között, és hogy az „A” támogatás ennélfogva a „B” támogatáshoz hasonlóan iskoláztatási támogatásnak minősül.

30 Ez az érv azonban nem elegendő annak megállapításához, hogy az uniós jogalkotó a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezések betoldásával úgy tekintette, hogy az így létrehozott támogatás a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének hatálya alá tartozik. Ugyanis először is az a tény, hogy az „A” támogatást a végül elfogadott szöveg nem minősítette óvodai támogatásnak, nem elegendő annak megállapításához, hogy az uniós jogalkotó e támogatást illetően a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak tekintetében a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében előírt eltérést engedő szabályokat kívánta alkalmazni. Másodszor, ahogyan arra az EKSZ rámutat, a személyzeti szabályzat VII. melléklete 3. cikkének (2) bekezdésében szereplő rendelkezések 2004. évi elfogadása nem járt együtt a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének módosításával. Ahogyan azt az EKSZ hangsúlyozza, a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikke módosításának hiánya értelmezhető úgy, hogy a „B” támogatástól eltérően az uniós jogalkotó nem kívánt különleges és kivételes feltételeket előírni az újonnan létrehozott átalánytámogatásnak a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak részére történő nyújtásához.

31 Végül a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének célkitűzései alapján a felperesek a 723/2004 rendelet preambulumára, és különösen annak (26) és (27) preambulumbekezdésére hivatkoznak, amelyek szerint az iskoláztatási támogatást jobban össze kell hangolni a tényleges kiadásokkal, és meg kell reformálni a családi támogatások rendszerét a családok helyzetének javítása és különösen a kisgyermekes szülők nehézségeinek kezelése érdekében.

32 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikke nem a 723/2004 rendeletből származik, és azt e rendelet nem is módosította. Következésképpen e cikket nem lehet az említett rendelet preambulumbekezdései fényében értelmezni.

33 Végeredményben a fenti 31. pontban említett célkitűzések nem támasztják alá a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének a felperesek által képviselt értelmezését. Egyrészt az iskoláztatási támogatásnak a kiadásokkal való összehangolására irányuló célkitűzés kizárólag a „B” támogatást érinti, mivel az – az „A” támogatással ellentétben – a tisztviselők és alkalmazottak iskoláztatási költségeinek egy felső határig történő fedezésére szolgál. Másrészt, noha az uniós jogalkotó a családok és különösen a kisgyermekes szülők helyzetének javítására irányuló célt kívánta követni, a 723/2004 rendelet (27) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e cél a családi támogatások rendszerének egészére vonatkozik, és nem kifejezetten az „A” és „B” támogatásokat érinti. Mindenesetre ez az általánosan megfogalmazott célkitűzés nem elegendő annak megállapításához, hogy az uniós jogalkotó azt kívánta előírni, hogy a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak más feltételek mellett részesülhessenek az „A” támogatásban, mint az Unióban szolgálatot teljesítő tisztviselők és alkalmazottak.

34 A felperesek a 3019/87 rendelet preambulumára is hivatkoznak, amely kimondja, hogy „külön rendelkezéseket kell megállapítani a különleges életkörülmények miatt harmadik országokban szolgálatot teljesítő tisztviselőkre vonatkozóan”. Mindazonáltal, bár e preambulumból kitűnik, hogy az uniós jogalkotónak az volt a célja, hogy a személyzeti szabályzat harmadik országban

szolgálatot teljesítő tisztviselőkre alkalmazandó rendelkezéseit bizonyos pontokon kiigazítsa, semmilyen következtetés nem vonható le az ilyen általános célkitűzés megfogalmazásából a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének hatályát illetően.

35 A felperesek a 2018. október 25-i PO és társai kontra EKSZ ítéletre (T-729/16, EU:T:2018:721) is hivatkoznak. Mindazonáltal ebben az ügyben a Törvényszék a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének második mondatát értelmezte, és különösen az abban használt „kivételes eset” fogalmát. Ezzel szemben a Törvényszék nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az „A” támogatás a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének hatálya alá tartozik-e. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ebben az ügyben a Törvényszék elé terjesztett jogvita kizárólag a „B” támogatásra való jogosultságra vonatkozott. Ezen ítéletből így nem vonható le semmilyen következtetés a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének a harmadik országban szolgálatot teljesítő, „A” támogatásban részesülő tisztviselőkre és alkalmazottakra történő alkalmazását illetően.

36 Ráadásul, ahogyan azt a felperesek állítják, a Törvényszék rámutatott arra, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének egyik célja, hogy a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselők a gyermekeik oktatásának ingyenességét illetően ne részesüljenek hátrányosan megkülönböztető bánásmódban az Unión belül szolgálatot teljesítő tisztviselőkhöz képest (lásd ebben az értelemben: 2018. október 25-i PO és társai kontra EKSZ ítélet, T-729/16, EU:T:2018:721, 68. és 97. pont). Mindazonáltal az Unión kívül szolgálatot teljesítő tisztviselőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés elkerülésére irányuló célkitűzés önmagában nem igazolja a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének olyan értelmezését, amely szerint e rendelkezés mind az „A”, mind a „B” támogatásra alkalmazandó. Továbbá rá kell mutatni, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikkének értelmezése során figyelembe kell venni az uniós jogalkotó annak elkerülésére irányuló célját, hogy túlzott kiadások terheljék az EKSZ költségvetését, amiből a Törvényszék azt a következtetést vonta le, hogy e cikk második mondatának alkalmazása során az EKSZ jogosult figyelembe venni a költségvetési korlátokat (lásd ebben az értelemben: 2018. október 25-i PO és társai kontra EKSZ ítélet, T-729/16, EU:T:2018:721, 70. és 72. pont). Márpedig az ilyen célkitűzés figyelembevétele nem támasztja alá a felperesek által képviselt értelmezést, amely a szóban forgó rendelkezés tág hatályának megállapításához vezet.

37 A fentiekből következik, hogy a személyzeti szabályzat X. melléklete 15. cikke szövegének, összefüggéseinek és keletkezése történetének elemzése megerősíti az EKSZ által képviselt azon értelmezést, amely szerint kizárólag a „B” támogatás tartozik e rendelkezés hatálya alá. Egyébiránt az uniós jogalkotó által követett célok elemzése nem teszi lehetővé a felperesek által képviselt ellentétes értelmezés megerősítését. Végül meg kell állapítani, hogy ez utóbbi értelmezés a szóban forgó rendelkezés tág hatályának elfogadásához vezet, ami ellentétes a fenti 22. pontban hivatkozott elvvel, amely szerint az uniós jog pénzbeli ellátásokra jogosító rendelkezéseit szigorúan kell értelmezni.

38 E tényezők összességére tekintettel a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az abban a harmadik országban szolgálatot teljesítő tisztviselőkre és alkalmazottakra vonatkozóan előírt különös szabályok csak a „B” támogatásra vonatkoznak, az „A” támogatásra nem.

39 Következésképpen a felperesek állításával ellentétben e cikkből nem következik az EKSZ arra vonatkozó kötelezettsége, hogy tisztviselői és alkalmazottai számára a személyzeti szabályzat X. mellékletének 15. cikkében előírt részletes szabályok alkalmazásával biztosítsa az „A” támogatást.

[*omissis*]

41 Ebből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

[*omissis*]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (tizedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) UL és a mellékletben megnevezett többi felperes maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) részéről felmerült költségeket.

Porchia Jaeger Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. február 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások